

PROGRAM PROFILAKTYCZNY PÓŁKOLONII

**Uczniowski Klub Sportowy „Jedynka”
przy Szkole Podstawowej nr 1 w Czarnkowie**

Opracowały: Agnieszka Piasecka-Kłos
Ewa Gołębiowska
Karolina Kokot-Wardęga

PLAN PROGRAMU PROFILAKTYCZNEGO

- I. WSTĘP**
- II. CELE PROGRAMU**
- III. ADRESACI PROGRAMU**
- IV. BLOKI TEMATYCZNE PROGRAMU**
- V. CHARAKTERYSTYKA BLOKÓW TEMATYCZNYCH**
- VI. METODY I FORMY REALIZACJI PROGRAMU**
- VII. NARZĘDZIA DO EWALUACJI PROGRAMU**

I

WSTĘP

Niniejszy program profilaktyczny półkolonii letnich ma za zadanie uświadomić dzieciom od najmłodszych lat o istniejących w życiu ludzkim zagrożeniach pochodzących ze świata ludzi i zwierząt oraz wyposażać je w umiejętność radzenia sobie z nimi. Obowiązkiem każdej osoby dorosłej, zwłaszcza nauczycieli jest stwarzanie każdego dnia warunków sprzyjających kształtowaniu postaw odpowiedzialności za życie własne oraz innych. Tylko kreatywna realizacja działań o charakterze profilaktycznym przez nauczycieli umożliwi wytworzenie się określonych kompetencji u dzieci i ułatwi funkcjonowanie w życiu następnych pokoleń w przyszłości.

Celem programu jest kształtowanie pozytywnych postaw i bezpiecznych zachowań dzieci w sytuacjach zagrażających ich życiu i zdrowiu. Ponadto realizacja programu ma wyposażać dzieci w niezbędne sprawności, umiejętności i wiadomości dotyczące dbania o własne zdrowie i bezpieczeństwo.

II CELE PROGRAMU

Cele główne programu:

1. Wdrożenie dzieci do stosowania zasad bezpieczeństwa.
2. Uświadomienie dzieci o istniejących w życiu zagrożeniach.
3. Kształtowanie u dzieci umiejętności właściwego reagowania w sytuacjach zagrożenia.

Cele szczegółowe programu:

1. Wykształcenie umiejętności skutecznego radzenia sobie z w sytuacji zagrożenia.
2. Rozróżnianie dobra od zła.
3. Zdawanie sobie sprawy z niebezpieczeństwa wynikającego z niewłaściwego postępowania / przypadkowych spotkań z nieznanym.
4. Rozumienie powszechnych zakazów / nakazów w celu uniknięcia wypadku i innych.
5. Utrwalenie ogólnych zasad, np. prawidłowego poruszania się po drodze oraz zasad bezpieczeństwa, np. właściwego korzystania z placu zabaw.
6. Uczenie się odpowiedzialności nie tylko za siebie, ale innych (aspekt moralny).
7. Upowszechnienie wiedzy o zdrowiu i zasadach mu sprzyjających (promocja zdrowego stylu życia).
8. Tworzenie warunków służących sprawności i aktywności fizycznej dzieci.
9. Podkreślenie szkodliwego wpływu na organizm różnego rodzaju używek (narkotyki, dopalacze, alkohol oraz napoje energetyczne).
10. Zapobieganie oraz potępienie agresji i przemocy.
11. Nabywanie umiejętności przeciwstawiania się złu fizycznemu i psychicznemu (promocja postaw asertywnych).
12. Rozwijanie podstawowych umiejętności życiowych.
13. Uświadomienie dziecka o zagrożeniach związanych z dostępem do sieci- Internet (cyberprzemoc).

III ADRESACI PROGRAMU

- Dzieci 6-15 letnie uczęszczające na półkolonię UKS „Jedynka”.

IV BLOKI TEMATYCZNE PROGRAMU

- 1. BEZPIECZEŃSTWO NA CO DZIEŃ**
- 2. PÓŁKOLONIE BEZ NAŁOGÓW**
- 3. AGRESJA I PRZEMOC**
- 4. DZIECKO W ŚWIECIE WIRTUALNYM**

V

CHARAKTERYSTYKA BLOKÓW TEMATYCZNYCH

Nazwa bloku tematycznego	Zamierzone cele operacyjne Dziecko:
1. Bezpieczeństwo na co dzień	– rozumie pojęcie <i>bezpieczeństwo</i>; – reaguje na hasła: <i>pali się, ewakuacja itp.</i>; – wykazuje znajomość imienia, nazwiska oraz własnego adresu zamieszkania; – wykazuje znajomość imion i nazwisk rodziców / opiekunów; – zna zasady bezpiecznego poruszania się po drodze; – rozróżnia podstawowe znaki drogowe (informacyjne, ostrzegawcze, – stosuje się do sygnalizacji świetlnej; – wie, jakie są numery telefonów alarmowych (997, 998, 999, 112); – orientuje się, do kogo może zwrócić się o pomoc (np. do policjanta); – zna inne ważniejsze instytucje i pełnione przez nie role społeczne; – przestrzega zasad ustalonych w grupie przedszkolnej (kontrakt grupowy); – stosuje się do zasad bezpiecznego korzystania z placu zabaw / sprzętu / zabawek – porusza się w miejscach dozwolonych; – nie oddala się samo od grupy; – nie korzysta z urządzeń elektrycznych, nie bawi się przedmiotami niebezpiecznymi, np. zapalkami, szkłem i in.; – przewiduje sytuacje zagrażające bezpieczeństwu / życiu oraz ich konsekwencje; – wykazuje nieufność w stosunku do nieznajomych; – samodzielnie i bezpiecznie organizuje sobie czas wolny; – wie, że opiekę nad nim sprawuje osoba dorosła.
2. Półkolonia bez nałogów	– jest świadome niebezpieczeństw związanych z uzależnieniami / nałogami; – prezentuje właściwą postawę <i>PRZECIW</i>; – orientuje się w procesie uzależnienia człowieka od czegoś (zna ich niekorzystny wpływ na organizm); – wie, że nie może samodzielnie zażywać lekarstw i stosować środków chemicznych (np. środków czystości); – wie, co sprzyja uzależnieniu człowieka (alkohol, papierosy, leki, Internet, telewizja, telefon); – nabywa umiejętność odmawiania <i>NIE</i> bez poczucia winy (asertywność); – nie jest podatne na wpływ reklam (tzw. ukryte programy) oraz osób mających złe zamiary

3. Agresja i przemoc	– zna pojęcia: <i>agresja i przemoc</i>; – umie nazwać swoje uczucia; – odgrywa i demonstruje wybrane uczucia (scenki sytuacyjne); – uczy się oswajać z własnym strachem (<i>Strach ma wielkie oczy, Jak przestraszyć swój strach?</i>); – bierze udział w zajęciach odreagowywania złości, np.: <i>ludzik złości, skrzynia złości (z gazetami), rysunek złości, tabliczka złości, itp.</i> – potrafić utożsamić się z inną osobą (kształtowanie umiejętności empatycznych); – podaje sposoby na pokonanie złości; – reaguje na różne formy agresji i przemocy; – orientuje się, jakie są skutki agresji /przemocy na świecie dla ludzi; – uczy się być asertywne; – rozumie znaczenie słowa <i>zgoda, kompromis</i>; – wykazuje ostrożność i nieufność w kontakcie z osobami obcymi, <i>zły dotyk</i>; – przestrzega zakazu przyjmowania różnych rzeczy, np. słodyczy od osób nieznajomych; – stara się być przyjazne dla otoczenia
4. Dziecko w świecie wirtualnym	– zna zagrożenia związane z korzystaniem z dostępu do sieci (np. wirtualny przyjaciel – oszust, złe samopoczucie, niedotlenienie organizmu, brak kolegów / koleżanek); – korzysta z Internetu tylko za zgodą rodziców / osób dorosłych; – nie traktuje komputera jak największego towarzysza zabaw; – zdaje sobie sprawę, że świat wirtualny to świat iluzji (rozdzielenie rzeczywistości od świata wirtualnego – nierzeczywistego); – nie promuje zachowań agresywnych, przemocy obecnej, np. w grach komputerowych – dostrzega także pozytywny wpływ świata wirtualnego (np. rozwój myślenia, kojarzenia, wyobraźni, pogłębienie wiedzy, wzmocnienie poczucia własnej wartości, itp.)

VI METODY I FORMY REALIZACJI PROGRAMU

A. METODY

- podające (pogadanka, opowiadanie, historyjka obrazkowa, anegdota i inne)
- problemowe (konwersacje, metody aktywizujące typu inscenizacja, drama, gry dydaktyczne, dyskusja, burza mózgów i in.)
- praktyczne (ćwiczenia i działania oparte na konkretności, pokaz, symulacja, spotkania, wycieczki i in.)
- eksponujące (np. film, ekspozycja i in.)
- programowane (z użyciem np. komputera i projektora)

B. FORMY

- zespołowe
- grupowe (jednolite / zróżnicowane)

VII EWALUACJI PROGRAMU PROFILAKTYCZNEGO

Wykonanie wybranych plakatów dotyczących uzależnień.